

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 935/2016
07.09.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Д.М. и М.М., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених, адв. Д.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К бр. 154/14 од 03.02.2016. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж 66/16 од 31.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.М. и М.М., адв. Д.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К бр. 154/14 од 03.02.2016. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж бр. 66/16 од 31.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К бр. 154/14 од 03.02.2016. године окривљени Д.М. и М.М. оглашени су кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени и то окривљени Д.М. на казну затвора у трајању од шест месеци, а окривљени М.М. на казну затвора у трајању од шест месеци, која ће се извршити тако што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује.

Истом пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда плате на име трошкова кривичног поступка износ од 8.980,66 динара а на име паушала износе од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оптужени су обавезани да оштећеном плате трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем док је ради остваривања имовинско-правног захтева оштећени упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2Кж 66/16 од 31.05.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених Д.М. и М.М. а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К бр. 154/14 од 03.02.2016. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж 66/16 од 31.05.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених Д.М. и М.М., адв. Д.Б., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредбе члана 195. став 1. и 2. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање или пак да исте преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе. Бранилац такође предлаже да Врховни касациони суд окривљенима одложи извршење казне.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.М. и М.М., адв. Д.Б., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени, може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и у поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП)

Бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева истиче општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП као и повреду члана 195. став 1. и 2) ЗКП, док из

образложења захтева произилази да указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП, повреду члана 460, као и повреду закона из члана 439. ЗКП, а коју образлаже тако што у односу на правну оцену дела не наводи у чему је то суд погрешно већ полемише са разлозима о одлучним чињеницама у вези правне оцене дела, а чиме практично указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како наведене повреде - члан 438. став 2. тачка 2), члан 195. став 1. и 2. ЗКП, члан 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП, не представљају законски разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд исти оценио као недозвољен.

С тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.